TAMMUKKA

Keski-Suomen Perhokalastajat ry:n jäsenlehti

28.10. kerhon vuosikokous

2/2012

YHTEYSTIEDOT/JULKAISIJA

Keski-Suomen Perhokalastajat ry
PL 570
40101 JYVÄSKYLÄ

www.kspk.fi

Tili:
Keski-Suomen Osuuspankki 529002-2187791
Jäsenmaksu 22€. Liittymismaksu 15€ (alle 18-vuotiailta 5€)

TOIMIHENKILÖT JA HALLITUS 2012

Puheenjohtaja
Jukka Kuusela 040-7309020
jukka.kuusela@kspk.fi

Rahastonhoitaja/Jäsenasiat
Jukka Wichmann 0400-919432
jukka.wichmann@kspk.fi

Päätoimittaja
Jouni Kivinen 040-7030098
jouni.kivinen@kspk.fi

Lampivastaava
Ville Strandman
ville.strandman@kspk.fi

Sihteeri
Martti Hämäläinen
martti.hamalainen@kspk.fi

Reissuvastaava
Jari Liljeroos
jari.liljeroos@kspk.fi

Kilpailuvastaava
Pietari Sipponen
pietari.sipponen@kspk.fi

Nettivastaava
Masi Hast
masi.hast@kspk.fi

Kannen kuva: Jouni Kivinen
Erämainen vesiputous, jossain Norjassa

Minun perhoni...

Sir Little Henry

Perho soveltuu seisovaan- ja virtaavaan veteen, kun hyönteiset eivät parveile veden pinnalla. Uittotavasta riippuen jäljittelee uivaa nymfiä tai pientä kalanpoikasta.

Koukku:	no 12-14
Sidontalanka:	musta
Pyrstö:	mustia kananhäkilän siikasia
Runko:	riikinkukon silmähöyhenen siikasia 2-3 kpl
Kierre:	ohut hopea 3 - 4 kierrosta
Runkohäkilä:	musta kananhäkilä, sidotaan latvasta pyrstöön ja siitä eteen. (siikasen pituus x runko)
Häkilä:	runkohäkilä pyöräytetään edessä häkiläksi muutamalla kierroksella. (siikasen pituus x runko)
Pää:	punainen tai musta

ILMOITUSTAULU

VUOSIKOKOUS

Yhdistyksen sääntömääräinen vuosikokous pidetään Sepänkeskuksessa 28.10.2012 klo 17:00 alkaen. Esillä sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa!

PIKKUJOULUT!

KSPK järjestää perinteiset pikkujoulut Huopanankoskella 17-18.11. -12. Ohjelmassa kalastusta päivällä ja jouluruokaa illalla. Majoitus kosken välittömässä läheisyydessä. Tilaa on kymmenelle seuran jäsenelle. Mikäli ilmoittautuneita on vähemmän kuin kahdeksan, tilaisuutta ei järjestetä.

Sitovat ilmoittautumiset: Jari Liljeroosille
jari.liljerros@kspk.fi

SYKSYN/TALVEN OHJELMA 2012

SU 30.09. klo 17 Lampipäivä, Ville Strandman
- Lampipäivä Kuusikkolammella

SU 07.10. klo 17 Perhonsidontaa, Otto Blomqvist
- Sidotaan ottava haukiperho ja perehdytään tekniikkaan

SU 28.10. klo 17 Seuran syyskokous
- Sääntömääräinen syyskokous. Kokouksen jälkeen sidotaan pintaperho.

SU 04.11. klo 17 Perhonsidotaan, Kari Salmi
- Perehdytään lohiperhonjen maailmaan, sidotaan lohipeho.

17.-18.11. Pikkujoulut
- Pikkujoulut Huopanankoskella

SU 25.11. klo 17 Perhonsidontaa, Timo Halme
- Sidotaan Muddler streamer.

SU 02.12. klo 17 Perhosiimat, Heikki Turunen
- Perehdytään perhosiimoihin ja kartiointeihin. Miten mikäkin tekijä siimaan vaikuttaa.

SU 09.12. klo 17 Perhonsidontaa, Pietari Sipponen
- Pohjoisen pupat. Peruspupamalleja pohjoisiin oloihin.

PERHOKALASTUS JA VAELTAMINEN

Teksti: Kalle Hakkari

Moni saattaa tässä vaiheessa jo kysyä – miksi? Eikö ole helpompaa vetää asuntoauto joen viereen parkkiin, kalastella, viettää helppoa asunto-autoelämää kalastellen. Usein on kuitenkin niin, että virvoittavimpien vetten ääreen on pitkä matka... tietöntä tietä. Itselleni myös ”oma rauha” on yksi tekijä joka vetää minut tunturiin vuosi vuoden jälkeen. Tietenkin erinomaisten kalapaikkojen lisäksi joissa harjuksien keskikoko on 50 sentin tuntumassa. Yksinkertaisesti ainoa keino päästä sinne on kävelemeinen. Eli siis rinkka selkään ja menoksi – ei ehkä aivan niinkään. On hyvä tietää mihin kiinnittää huomiota. Itselläni on usean vuoden kokemus kalastus-vaeltamisesta ja avaan nyt hieman sitä, mitä havaintoja olen itse tehnyt ja mihin kannattaa kiinnittää huomiota. Pisin kalastus-vaellus mitä olen tehnyt on ollut rinkan kanssa 80km, siihen päivämatkat leireistä päälle jotka on pituudeltaan yleensä muutamasta kilometristä noin 20 kilometriin. Tavaramäärä ja sitä myöten rinkan paino määräytyy lähinnä siitä kuinka kauan aikoo olla tunturissa. Tosiasia on, että sillä rinkallisella vaatteita, ruokaa ja kalastustarvikkeita tulee pärjätä sen aikaa kun tunturissa viettää. Keveitä tavaroita voi kantaa erillisessä kassissa, muttei se ole kovin käytännöllistä.

(jatkuu sivulla 7-13)

Aloitetaanpa vaatetuksesta. Kelit on sen verran oikulliset, että sama vaatemäärä riittää, olit vaeltamassa kolme päivää tai kaksi viikkoa. Tunturissa pärjää yllättävän vähällä vaatemäärällä. Tärkeintä on huolehtia siitä, että vaatteet pysyvät sateella kuivana. Kerrospukeutumisen alkeet on hyvä osata. Lämpötilat vaihtelevat päivän ylimmistä 10-15 asteesta yön pikku pakkasiin. Kelivaihtelut jopa heinäkuussa saattaa olla pilvettömästä taivaasta lumisateeseen. Vaatteet kannattaa pakata siten, että puristaa niistä ilmat pois ja sulkee mini-grip -pusseihin. Tällöin ne vievät vähiten tilaa ja mikäli kaatuu vaikka jonkin joen ylityksessä ja rinkka kastuu, vaatteet pysyvät kuitenkin kuivina. Tunturissa voi myös pestä vaatteita, pesupäiväksi kannattaa valita tuulinen ja mahdollisesti aurinkoinen päivä. Vaatteet voi joko huuhdella joessa kun hiki on vielä märkää tai pestä Y3-pesuaineella esim. hiekkaan kaivetussa muovipussissa. Mitä vaatteita sitten tarvitaan mukaan?

– Kolmet alushousut ja kolme t-paitaa (yhdet siis päälle). Pitkillä vaelluksilla on ihmisellä tapana hikoilla. Vaelluksen jälkeen on mukava vaihtaa puhtaat vaatteet ja mikäli on vähänkin sateinen päivä, ei hionneita vaatteita saa kuivaksi huuhtelun jälkeen.

– Tekninen alusasu. Itse käytän varsinkin paitaa t-paidan päällä vaeltamisen aikana mikäli keli on viileä. Hyvä myös yöasuna, mikäli makuupussissa ei tarkene nukkua alushoususillaan.

– Jokin keveä paita, esim. flanellipaita. Hyvä vaate kerrospukeutumista ajatellen.

– Kolmet sukat. Itse käytän saappaissa teknistä sukkaa alimmaisena ja intin sukkaa sen päällä.
Ei tule kylmä ja tekee saappaasta napakan jalkaan.

– Verkkarit. Mikäli on onnistunut kastelemaan päälihousut on hyvä olla myös toiset päälihousut varalla. Mukavat myös leirissä.

– Fleece-takki. Yöt ovat kylmiä ja on hyvä olla todella lämmintä päälle pantavaa.

– Sadevaatteet. Viikon reissulla tunturissa sataa aina. Suojaa itsesi kastumiselta.

– Päälivaatteet. Monet suosivat vedenpitäviä ”kuorivaatteita”, esim. Gore-Tex vaatteita. Nämä tietenkin poistavat sadevaatteiden tarpeen. Itse olen kokenut mukaviksi päällä (ja halvemmiksi) Fjäll Rävenin G-1000-kankaasta tehdyt päälivaatteet. Eivät pidä hyvin vettä, mutta pitävät hyvin tuulta. Kun kastuvat, myös kuivuvat nopeasti.

– Saapaat. Nämä on perustarvikkeet sekä vaelluksella että leirissä. Vaellusreiteille sattuu aina märkiä paikkoja joiden ylittäminen – myönnettäköön nilkkoja paremmin tukevissa – vaelluskengissä on yhtä tuskaa. Saapaat vaan jalkaan koko reissun ajaksi niin voi huoletta lompsia soiden yli. Näitäkin on muuten eri painoisia. Itselläni on Sievin uretaanisaappaat jotka on melko kevyet, hyväpohjaiset kumpparit. Mikäli haluaa, leiriin voi ottaa kevyet sandaalit saappaiden lisäksi.

– Keskikokoinen pyyhe mikäli aikoo käydä joessa tai järvessä pesulla. Näitäkin on pieneen tilaan meneviä ja kevyitä retkipyyhkeitä.

– Pipo. Öisin on joskus kylmä, silloin pipo saattaa olla tarpeen.

– Kalahattu. Itselläni on huopainen lierihattu jota pidän oikeastaan koko reissun ajan. Se suojaa tietenkin päätä perhoa heittäessä, mutta lisäksi lieriin voi suihkuttaa Teho-Offia ja saa olla myös ötököiltä rauhassa. Eli hyttysmyrkkyä ei tarvitse laittaa suoraan iholle.

Tuossa perusvaatetus. Jokainen kyllä nopeasti oppii lisäämään vaatekerroksia illan viiletessä, joten siihen ei liene tarvetta tarttua tässä artikkelissa. Vaatetuksen ohella hyvästä ravinnosta tulee huolehtia. Tunturiin lähdetään kalaan ja itselläni onkin vastoin kaikkia viisaampien neuvoja tapana rakentaa vaelluksen ruokavalio saadun saaliin varaan. Ruokatarvikkeeni on melko tarkasti laskettu ja varaksi on otettu parille päivälle ruuat lisäksi jos sattuu jokin haaveri. Ruokatarvikkeet säilyvät tunturissa yllättävän hyvin kun huolehtii siitä, ettei ne nyt aivan

aivan suoralle auringon paisteelle ole altiina. Pakatut tuotteet (lähinnä juusto ja meetwursti) kannattaa ostaa mahdollisimman pienissä paketeissa. Suolat, kahvit ym. paketin levitessä rinkan sotkevat tarvikkeet kannattaa pakata muovisiin kierrekantisiin pikkupurkkeihin. Seuraavassa ruokatarvikkeet yhdeksi viikoksi yhdelle henkilölle pääpiirteittäin:

* Näkkileipä 42 palaa (6kpl/päivä)
* Aamupalajuusto 21 viipaletta (0,5 viipaletta / leipä)
* Meetwursti 42 viipaletta (1 viipale / leipä)
* Mummon muussi 3 pussia (yhdestä pussista tulee särvintä kahdelle)
* Hieno suola 2dl purkki (riittää kahdelle henkilölle)
* Karkea suola 2dl purkki (riittää kahdelle henkilölle)
* Korppujauho 2dl purkki (riittää kahdelle henkilölle)
* Sokeri 2,5dl purkki (riippuu tietty siitä paljonko sitä kahviin tarvitsee)
* Maitojauhe 1,5dl purkki (saa kaksi kalakeittoa)
* Kahvi 1 paketti
* Tee 7 pussia
* Paahdettu sipuli 1pss
* Pikakaurapuuro annospusseja 7kpl (Elovena)
* Kiisselipusseja 7kpl (lämmin kuppi)
* Voi 200g
* Jokunen maustepippuri kalakeittoon
* Perunoita (2 kohtuukokoista / kalakeitto)

Näillä pärjää jos kaikki menee hyvin. Siltä varalta, ettei kalaa tulekaan on hyvä varata rinkkaan vaikka 2 kpl joitain valmisateroita joihin lisätään vain vesi, jotta tunturista pääsee pois hyvissä voimin pois vaikka kesken suunnitellun aikataulun. Meillä on ollut tapana vielä ottaa lettutarpeet ja 2dl purkki marmeladia mukaan.

Ruuanlaitto- ja ruokalutarvikkeet reissuillamme on seuraavat:
* Trangia kaasupolttimella
* Primus kaasu 430g / hlö / vk
* Nestekaasu täyttöinen takkasytytin
* Lautanen

* Muki
* Haarukka
* Lusikka
* Fileerausveitsi
* Juomapullo
* Tiskiharjan harjasosa + Fairy

Kaasupoltin retkikeittimessä on huomattavasti parempi kuin sinol-poltin. Kaasu on myös kevyempää, riittoisampaa, tehokkaampaa ja liekin kokoa on helpompi säätää ruokaa laitettaessa. On hyvä tiedostaa, että kaasuissa on myös eroja. Kaikkien valmistajien kaasut ei tahdo tulla kylmällä ulos säiliöstä, sillä laitoin listaan ”Primus kaasu”, se kun toimii hyvin pikku pakkasillakin. Lautaseksi kannattaa valita hyvälaatuinen muovilautanen jota voi käyttää kaloja paistaessa kupuna paistinpannun päällä tai vettä keitettäessä kattilan kantena. Kupu/kansi paitsi antaa kaloille tasaisemman paistolämpötilan myös säästää kaasua.

Aterioinnin aikataulu on yleensä reissun aikana muotoutunut seuraavaksi:
– Aamiainen (kun on herätty) – puurot, kiisselit, yksi näkkileipä ja kahvit
– Päiväkahvi + kaksi näkkileipää
– Päivällinen – päivän mittaan saaliiksi otetut kalat, muussi, (tai kalakeitto) yksi näkkäri, päälle kahvit
– Iltapala – kahvi tai tee, kaksi näkkileipää

Äkkiseltään popsimiseen taipuvainen voi katsoa, että vähällä tullaan toimeen. Se ollaan huomattu, että tukeva aamiainen on hyvä lähtö päivälle, sillä ja päiväkahveilla jaksaa painaa iltapuolelle asti. Kalaa on aterioilla yleensä ollut sen verran paljon ettei muihin ruokahetkiin ole ollut tarvetta.

Muut tarvikkeet ovat seuraavat:
* Teltta
* Makuupussi
* Makuualunen
* Istuinalunen (telttapatjasta leikattu)
* Pressu 1,5x2m
* Narua

* Pyykkipoikia 5-10kpl
* Kompassi
* Kartat
* Vessapaperi (1rll / hlö / vk)
* Kosteuspyyhkeitä
* Minigrip pusseja 4l ja maxi
* Hyttysmyrkyt
* Hammasharja ja tahna
* Tulitikkuja kosteudelta suojattuna
* Ensiaputarvikkeet
* Mahdolliset lääkkeet
* Kamera
* Rinkka

Teltan on hyvä olla vettäpitävä, etukatoksellinen malli. Erillisten suojien levittelyltä ja tuulessa tunturista etsimiseltä vältytään silloin. Etukatos on näppärä kun siihen saa päivän päätteeksi ulkovaatteet, kalastustarvikkeet ym. ja voipa siinä sateen tullen vaikka laittaa sapuskatkin. Makuupusseja on pääpiirteittäin kahta erilaista. Untuvapusseja ja kuitupusseja. Untuvapussit kostuvat helpommin ja ne onkin hyvä tuulettaa aina yön jälkeen, kuitupussit puolestaan painavat yleensä hieman untuvapusseja enemmän. Itselläni on untuvapussi. Mukavuuslämpötilan tulisi olla nollan paikkeilla tai vähän alle niin sillä pärjää tunturissa. Kesäpussit joita on käyttänyt 20 vuotta sitten mökkireissulla kannattaa heti unohtaa. Viikko nukkumatta kun rasittaa niin kehoa kuin mieltäkin. Makuualunen itselläni on ilmatäytteinen. Se tasaa hieman perinteistä paremmin möykyt joita tuppaa aina jäämään teltan alle. Perinteinen on puolestaan hieman ilmatäytteistä kevyempi. Istuinalunen kannattaa leikata telttapatjasta sen verran suureksi, että sen päällä voi myös pukea vaikka kahluuvarusteet. Maa on varsinkin aamuisin kostea niin aamupalalla on kivempi istua kuivalla alusella kuin maassa. Pressu teltan etukatokseen ja/tai pyykkejä suojaamaan sateella. Naru ja pyykkipojat pyykin kuivausta varten. Kosteuspyyhkeet on ihan käteviä. Jos joen vesi on sen verran kylmää, ettei sinne arvaa mennä pesulle niin noilla saa näppärästi pestyä intiimialueiden lisäksi kainalot. Minigrip pussit on lähinnä kaloja varten. Ne kannattaa tietty aina pestä käytön jälkeen. Ensiaputarvikkeista itselläni tulee ensimmäisenä mieleen

laastari, särkylääkkeet, joitain haavapyyhkeitä, desinfiointiaine sekä ”avaruuspeitto”. Näiden lisäksi on hyvä olla mukana tikkaustarvikkeet pahemman haaverin sattuessa. Itse ollaan onneksi vältytty suuremmilta onnettomuuksilta vaellusreissun aikana, mutta mikäli tuolla jotain sattuu, apu on yleensä kymmenien kilometrien kävelymatkan ja monen tunnin päässä. Mikäli on jokin lääkitys, lääkkeet on myös hyvä muistaa. Rinkka. Siitä muutama sananen. Yleensä rinkalle kertyy painoa noin 25-30kg. Sen pitää olla toimiva. Lantiovyön täytyy pitää jottei kuormaa tarvitse kantaa koko matkaa hartioillaan. Rinkan tulee olla myös riittävän tilava jotta myös kalastustarvikkeet mahtuvat kyytiin. Itselläni on Savotan Tunturisusi L, 90 litran putkirinkka. Putkirinkka ei ole kaikkein kevein vaihtoehto, mutta se on tukeva ja siihen saa kaiken tarvittavan hyvin kiinni. Enpä juuri ärsyttävämpää tiedä kun vaeltaessa puolelta toiselle heiluvat teltta, makuupussi ja makuualunen. Rinkan kaksiosaisuus on käytännöllinen kun toiseen osioon saa ruuat ja toiseen vaatteet. Runsaat vetoketjulliset sivutaskut ovat myös käytännöllisiä hyttysmyrkkyjen, kaasujen, vessapaperin ja muiden pientarvikkeiden säilytykseen.

Kalastustarvikkeet. Perhoja riittää pari rasiaa. Itse olen toimivimmiksi havainnut pintaperhoista erilaiset Caddikset sekä Klinkhåmerin, uppoperhoista pienet mustat ja oliivit pupat. Red Tag on tietty harjuskalastajan perustyökalu. Kalastustarvikkeisiin tietenkin kuuluu perholiivit tarvikkeineen, kahluuvarusteet, jonkinmoinen kalalaukku sekä onget. Edellisinä vuosina on ollut tapana kuljettaa kahta onkea keloineen, mutta tänä vuonna ajattelin selvitä yhdellä – ja selvisinkin. Jättää toisen vavan vaikka autolle varulta. Mikäli niin huono tuuri sattuu, että rikkoo onkensa tunturissa niin voihan sieltä tulla sitten pois. Haavi semmoiselle kuka sitä tarvitsee sekä tietenkin kalastusluvat. Finnmarkin kalastusluvan saa ostettua netistä luottokortilla osoitteesta www.fefo.no. Sivuilta löytyy ihan suomeksi ohjeet.

Mikäli ei aiemmin ole harrastanut retkeilyä, alkukustannukset saattavat tuntua kovilta. Retkeilyvarusteet kuitenkin ovat yleensä hyvin tehtyjä ja monen vuoden investointi. Tärkeimmät hankinnat ovat (järjestyksessä) hyvä makuupussi, hyvä rinkka ja veden pitävä teltta. Tunturiin lähtiessä täytyy osata suunnistustaidot. Vaikka reitit etenevät usein mönkijäuria pitkin on hyvä tiedostaa, että eksyessään lääniä riittää. Puuttomalla aluella suunnistaminen onnistuu helposti

maamerkeistä – tuntureista, joista, järvistä jne. Olisi hyvä jos tuonne lähdettäessä perus kunto olisi myös jollain tasolla. Myös nivelvaivat saattavat pilata reissun, niin kuin itselläni viime vuonna kävi. Kipeytynyt polvi ajoi kotiin viikon päästä kun oli ollut tarkoitus olla kaksi viikkoa. Tuolloin muutaman päivän vaellusreissu jäi 15 kilometriin ja sen jälkeen nilkutin 5-10 kilometrin päivämatkat sadatellen... Vaellus ja selviäminen tunturissa hyvien kalapaikkojen äärellä on aina kokemus. Jos et ole aiemmin siellä ollut, kokeile ainakin kerran. Talvi on hyvää aikaa tutkia karttoja ja suunnitella seuraavan kesän vaellusreissuja. Itselläni matkakuume alkaa poltella yleensä jo ennen joulua ja vain pahenee kevättä kohti. Perhokalastuskausi alkaa olemaan lopuillaan, mutta tulevalle kesälle kaikille hyviä ja onnistuneita kalareissuja – suuntautuivat ne sitten tunturialueille tai vähän lähemmäksi.

KUUSAMON SM-FINAALI 2012

Saavuimme kisapaikalle Kuusamoon jo torstai-iltana, jotta pääsisimme perjantaina ottamaan tuntumaa paikallisiin siikoihin ja niiden kalastus tekniikoihin. Pölkin Esan ja Sipposen Pietarin kanssa suuntasimme perjantaina harjoittelemaan Säkkilänjärvelle, josta saimme jo harjoittelun aikana kontaktia kaloihin siikojen muodossa. Tämä lyhyt treenisetti loi hiukan uskoa tekemiseen järvellä.

Tänä vuonna 40 parhaan kilpakalastajan joukkoon oli itsensä onkinut jopa 8 KSPK:n jäsentä. Itsellänikin oli nyt mahdollista päästä maajoukkuehommiin mukaan edellisvuosien kohtalaisesti menneiden kisojen takia. Henkilökohtaiseksi tavoitteeksi olinkin asettanut sijoituksen kympin sakkiin ja sen avulla mahdollisesti paikan EM-kisoihin.

Illalla oli kilpailukeskuksessa Käylässä kilpailun avajaistilaisuus, jossa tapahtui myös pooliarvonta. Ennakkoon toivoin, että voisin aloittaa joelta lauantaina. Tavanomaisesti sunnuntaiksi tihkuu aina hiukan tietoja järvien paikoista, joilla en ollut ennen käynyt. Arvonnassa minulle nousi C2 lappu, joka tarkoitti että sain aloittaa joelta ja sunnuntaiksi oli suunnattava järvikalaan.

Teksti: Juho Strandman

1. jakso

Lauantaiaamuna ensimmäisellä jaksolla poolikseni osoittautui Kiveskosken sillanalunen, noin parisataa metriä todella herkullista harjusvettä. Olin varma että tästä tulee kunnolla kalaa! Mutta todellisuus oli toinen, kaivoin ja kaivoin. Ainoastaan alamittakalat purivat nymfejä. Käytin haavissa noin parikymmentä alamittaista harjusta, ennen kuin ensimmäinen kala tuomittiin mitalliseksi.

Alapuolisesta poolista seurakaveri Hiltusen Jyrki veti 7 kalaa, minulla meinasi pelikirja mennä jo hiukan sekaisin, kun itselle ei mittakaloja osunut. Tämä yksi harjus jäi lopulta poolin ainoaksi mitalliseksi ja jaksosijoitukseksi jäi 9. Päätin tässä vaiheessa että ei pohjalta ole kuin yksi suunta, parantaa peliä ja ryhtyä kirimään kärkeä.

2. jakso

Toiselle jaksolle mentäessä sain tietää, että seuraavasta poolista oli paikallinen Kurtin Heikki saanut neljä kalaa. Jos samaan pystyisi, niin tietäisi ettei asioita kovin väärin tee. Alkuun kalastin pintaperhoilla poolin lävitse ja onnistuin muutaman pienen saamaan. Seuraavalla kierroksella yritin nymfeillä ja sain ekan mittaharrin haaviin kovasta koskesta. Kosken niskalla oli jo seuraavakin ylhäällä ja päätin, että tästä niitä otetaan lisää. Jakson viimeiset noin 20 minuuttia kalastin parinkymmenen metrin pätkää saaden vielä muutaman kalan. Lopulta kisakortissa oli 4 harjusta ja vihdoin jonkinlainen onnistuminen. Neljällä kalalla jaksosijoitus 2.

3. jakso

Kolmas pooli olikin sitten synkän näköistä vettä, suvanto joka leveni vieläkin laajemmaksi suvannoksi. Kaikeksi onneksi pinnassa kävi kuitenkin muutamia kaloja ja se loi uskoa hommaan. Päätin aloittaa pintaperhoilla, heittelinkin niillä lopulta koko jakson. Kolme harria ylitti 30cm mittarajan ja alamittakalaa tuli jälleen riesaksi asti. Jaksosijoitukseen 4. ei voinut kuin olla tyytyväinen tällaisesta poolista.

Illalla majoituksessa vaihdettiin järvellä kalastaneiden kanssa hiukan tietoja toimineista tekniikoista ja perhoista. Illalla ohjelmaan kuului myös järviperukkeiden tekoa ja valmistautumista istumaan seuraavana päivänä veneessä. Edessä oli kaksi kolmen tunnin jaksoa kahdella järvellä.

4. jakso

Aamulla pitikin sitten lähteä majoituksemme takapihalle aukeavalle Ajakanjärvelle.

Venekaveriksi osoittautui Pirkkalaisen Janne, jonka kanssa punoimme juonet järven kalojen päänmenoksi. Jannella oli selkeä käsitys mihin mennään, minä totta kai annoin hänen toimia ensiksi kipparina. Aloitimme paikasta, jossa siikaparvet olivat edellisenä päivänä pyörineet. Samat huhut olivat kiirineet myös muiden korviin, sillä paikalla oli muutama muukin vene kärkkymässä. Taisi olla molemmilla toisilla heitoilla siiat kiinni, ajattelimme että kohta kolisee jo mittakaukalokin. Eikä mennyt kuin 20 minuuttia, kun minun perhoa puraistiin jälleen, harjus haaviin. Mittaus osoitti kalan 30,3 senttiseksi. Kerrankin millit olivat minun puolella!

Hyvin alkanut jakso muuttui lopulta todella vaikeaksi. Mittautimme molemmat vielä alamittaiset harjukset, ilman yhtään siikaa. Kumminkin rantaan palattuamme jakson jälkeen selvisi, että sain jaksosijoituksen 4. yhdellä harrilla. Tässä vaiheessa tajusin, että jos onnistuisin viimeisellä jaksolla hyvin, säilyttäisin mahdollisuudet sijoittua kympin sakkiin.

5. jakso

Edessä viimeinen jakso Kantojärvellä. Ennakkotietojen mukaan täältä piti kalastaa harjusta läheltä rantaa. Venekaverin Hiltusen Jyrkin kanssa sotasuunnitelma kasaan ennen jaksoa ja vesille! Soudimme aika kauaksi lähtörannasta, koska paikkakalana tunnetut harjukset olivat luultavimmin käyneet jo haavissa lähtölahden alueella. Alle tunti oli kalastettu tyhjää, kun näin rannan tuntumassa pintakäynnin. Ensimmäinen heitto ja harjus mustalla liitsillä ylös. Siirryimme loppujaksoksi aivan lähtörantaan, josta oli myös tullut edellisenä päivänä hyvin kaloja. Tässä oli yksi selkeän näköinen kohta, jossa olisi mahdollisesti kalaa. Jälleen nopea heitto rantaan ja muutama nykäisy, jakson toinen harri ylös ja tuuletukset! Jaksolta tuli lopulta noiden kahden harjuksen lisäksi vain 2 siikaa, joten kilpailuni päättyi hienosti jaksovoittoon.

Palkintojenjaossa sijoitukseni oli lopulta seitsemäs. Tyytyväisyyteni oli rajaton, kun kuulin ranking-pisteideni riittäneen MM-kisapaikkaan. Ensi vuonna pääsen siis kilpailemaan ensimmäisiin perhokalastuksen MM-kisoihini Norjaan. Myös muut KSPK:n jäsenet menestyivät. Yhteensä kolme seuran jäsentä oli kymmenen joukossa ja EM- kisoihin seurastamme lähtee Hiltusen Jyrki ja Räsäsen Mikko.

PERHOKALASTUSHEVONEN

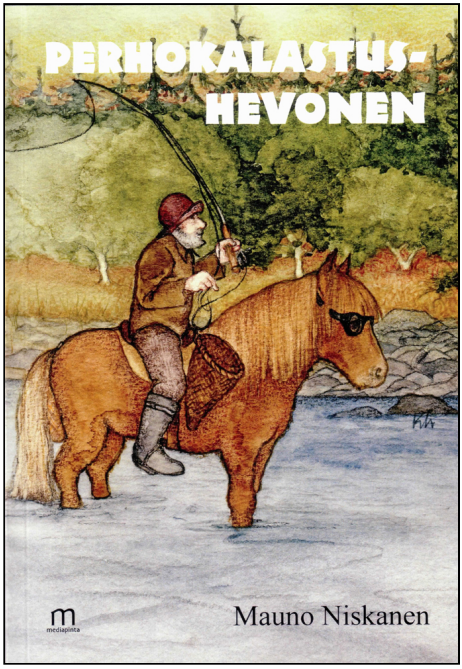

Saatavilla kirjakaupoista ja Perhokolmiosta!

Kirjaan on koottu neljä tarinaa: Perhokalastushevonen, Valaskala, Joulusika ja Kun kansa saa vallan. Tarinat kertovat kalamiesten mietteistä, suuren pohjoisen virran tapahtumista, vanhenevan perhokalastajan haaveista kalastaa elämänsä loppumetreille saakka. Ne kertovat miehistä, jotka pohtivat miten on viisasta elää, mitä luonnossa tapahtuu ja mitä kalastus merkitsee heille. Tarinoissa kuvaillaan kalastukseen liittyviä keskeisiä teemoja: saaliinhimoa, pyydystä ja päästä -kalastusta sekä kalavaleita.

KESKI-SUOMEN PERHOKALASTAJAT RY
PL 570
40101 Jyväskylä

Sähköposti: hallitus@kspk.fi
http://www.kspk.fi